21.12.69 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 326/39

RÅDETS BESLUTNING

af 16. december 1969

om gradvis gennemførelse af ensartede aftaler om handelsforbindelser mellem medlemsstaterne og tredjelande og om forhandling af fællesskabsaftaler

(69/494/EØF)

RÅDETS FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 111 og 113,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament[1]), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Rådets beslutning af 9. oktober 1961 om at gøre varigheden af handelsaftaler med tredjelande ensartet[2]), kan disse aftalers varighed ikke overskride afslutningen af overgangsperioden;

i medfør af artikel 113, stk. (3), i traktaten retter Kommissionen henstillinger til Rådet, hvis der efter udløbet af overgangsperioden skal forhandles om aftaler vedrørende handelsforhold med tredjelande; Rådet bemyndiger Kommissionen til at indlede de nødvendige forhandlinger;

der skal fastlægges en fremgangsmåde for at muliggøre, at overgangen fra nationale aftaler til fællesskabsaftaler sker gradvis;

når, på den ene side, alle forhandlinger med henblik på indgåelse af nye traktater, aftaler eller overenskomster eller ændring af bestående retsakter af denne art efter overgangsperiodens udløb skal føres i henhold til en fælles fremgangsmåde, er det på den anden side ikke udelukket, at de bestående traktater, aftaler eller overenskomster midlertidigt kan forlænges endog udover overgangsperiodens udløb – udtrykkeligt eller stiltiende – for så vidt forlængelse af disse retsakters gyldighedsperiode ikke er en hindring for gennemførelsen af den fælles handelspolitik;

for at efterprøve, om disse forudsætninger er til stede, er det rimeligt at foretage en forudgående konsultation mellem medlemsstaterne og Kommissionen på fællesskabsplan;

hvis fællesskabsforhandlinger ikke kan finde sted, er det rimeligt at foreskrive en koordinering af medlemsstaternes handelsforbindelser med tredjelande på fællesskabsplan;

hvis Fællesskabet dog i visse undtagelsestilfælde endnu ikke kan føre forhandlinger og en afbrydelse i de kontraktmæssige forhold vil kunne have ugunstig indflydelse på udviklingen af handelsforbindelserne med det pågældende tredjeland for Fællesskabet og for medlemsstaterne, er det rimeligt at foreskrive, at medlemsstaterne midlertidig inden for et afgrænset tidsrum kan føre forhandlinger;

for at sådanne forhandlinger ikke skal hæmme gennemførelsen af den fælles handelspolitik, skal de føres af medlemsstaterne på grundlag af konklusioner, der forinden fastlægges i henhold til en fremgangsmåde for Fællesskabet, og som omfatter de grundlæggende bestemmelser i den aftale, der skal forhandles om;

inden en aftale indgås, skal det undersøges, om forhandlingsresultaterne stemmer overens med de fælles konklusioner;

for at lette gennemførelsen af de foreskrevne bestemmelser, er det rimeligt at foreskrive konsultationer mellem medlemsstaterne og Kommissionen;

det er rimeligt at nedsætte det i artikel 113 i traktaten foreskrevne særlige udvalg,

[1]) EFT nr. C 160 af 18.12.1969, s. 17.
[2]) EFT nr. 71 af 4.11.1961, s. 1274/61.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

AFSNIT I

Udtrykkelig eller stiltiende forlængelse af bestående aftaler

Artikel 1

Medlemsstaterne underretter Kommissionen om bilaterale traktater, aftaler og overenskomster i henseende til artikel 113 vedrørende handelsforbindelser med tredjelande, hvis udtrykkelige eller stiltiende forlængelse skal tages i betragtning; Kommissionen underretter de andre medlemsstater herom.

Meddelelsen skal være kommet frem til Kommissionen senest 3 måneder inden forlængelsen eller udløbet af opsigelsesvarslet for den pågældende aftale.

Artikel 2

Efter denne meddelelses fremkomst finder der en forudgående konsultation sted, enten efter en medlemsstats anmodning eller på Kommissionens foranledning.

Konsultationen indledes inden for 3 uger efter fremkomsten af den i artikel 1, stk. 2, nævnte meddelelse eller en medlemsstats anmodning over for Kommissionen.

Ved denne konsultation skal især konstateres, om de bilaterale retsakter, der skal forlænges udtrykkeligt eller stiltiende, indeholder bestemmelser angående den fælles handelspolitik i henseende til artikel 113, og om disse bestemmelser i givet fald vil kunne hæmme den fælles handelspolitik. Konsultationen skal udstrække sig til de af de andre medlemsstaters aftaler, der finder anvendelse på det pågældende tredjeland.

Artikel 3

I det omfang det efter afslutningen af denne konsultation konstateres, at bestemmelserne i de aftaler, der udtrykkeligt eller stiltiende skal forlænges, selv om de angår den fælles handelspolitik i henseende til artikel 113, ikke er til hinder for den fælles handelspolitik i det påregnede forlængelsestidsrum, kan Kommissionen foreslå Rådet, at der, som en undtagelse fra artikel 1 i rådsbeslutning af 9. oktober 1961 om gennemførelse af ensartet varighed af handelsaftaler med tredjelande, gives den eller de pågældende medlemsstater bemyndigelse til at forlænge de pågældende bestemmelser i de aftaler, der er blevet behandlet, medens konsultationen foregik, udtrykkeligt eller stiltiende for et tidsrum, der skal nærmere fastsættes. Dette tidsrum må ikke overskride et år.

Hvis dog de pågældende aftaler indeholder en forbeholdsklausul for Fællesskabet eller en årlig opsigelsesklausul, kan der tillades udtrykkelig eller stiltiende forlængelse for et længere tidsrum.

Artikel 4

For så vidt det efter afslutningen af konsultationen konstateres, at visse bestemmelser i de aftaler, der udtrykkeligt eller stiltiende skal forlænges, kan være til hinder for gennemførelse af den fælles handelspolitik i den påregnede forlængelsesperiode, og især hvis det er på grund af forskelle i medlemsstaternes politik, fremsender Kommissionen en udførlig beretning til Rådet. Denne beretning indeholder de nødvendige forslag og i givet fald henstillinger, som skal bemyndige Kommissionen til at optage fællesskabsforhandlinger med de pågældende tredjelande. For forhandling om aftaler finder Afsnit II anvendelse.

AFSNIT II

Forhandling om aftaler med tredjelande

Artikel 5

Såfremt en medlemsstat er af den opfattelse, at en bilateral traktat, en bilateral aftale eller en bilateral overenskomst i henseende til traktatens artikel 113, vedrørende handelsforhold til et tredjeland skal forhandles, overlader den det til Kommissionen, der underretter de øvrige medlemsstater herom. Kommissionen kan ligeledes foreslå sådanne forhandlinger. Medlemsstaterne og Kommissionen tager hensyn til anmodninger eller initiativ fra tredjelande.

Artikel 6

Efter modtagelse af disse meddelelser udarbejder Kommissionen sine forslag eller henstillinger i medfør af artikel 113 i traktaten. Med dette formål for øje gennemprøver den:

1. om de bestemmelser, der skal forhandles om, angår handelspolitikken i henseende til traktatens artikel 113;

2. om forudsætningerne for indledningen af fællesskabsforhandlinger er til stede, og om disse forhandlinger er formålstjenlige;

3. i givet fald om det er rimeligt gennem en autonom fællesskabshandling at samordne medlemsstaternes handelsforbindelser med tredjelande, i det omfang forudsætningerne for indledning af fællesskabsforhandlinger endnu ikke er til stede eller i det omfang sådanne forhandlinger ikke forekommer formålstjenlige.

Artikel 7

Når det konstateres, at de bestemmelser, der skal forhandles om, vedrører Fællesskabets handelspolitik, forelægger Kommissionen omgående Rådet en udførlig beretning, der indeholder enten henstillinger, som skal bemyndige Kommissionen til at optage de nødvendige forhandlinger, eller forslag til en autonom fællesskabshandling.

Artikel 8

Kommissionen fører forhandlingerne i samråd med det af Rådet til støtte herfor i henhold til traktatens artikel 113 udpegede særlige udvalg og inden for rammen af de direktiver, som Rådet kan meddele den.

Dette udvalg består af repræsentanter for medlemsstaterne og er under forsæde af repræsentanten for den medlemsstat, der beklæder formandsposten i Rådet.

Kommissionen kan indhente udtalelse fra udvalget til et forhandlingsprogram under overvejelse. Kommissionen deltager i alle udvalgets arbejder og kan til enhver tid kræve det indkaldt.

AFSNIT III

Overgangsbestemmelser for undtagelsestilfælde og afsluttende bestemmelser

Artikel 9

Uanset Afsnit II kan Rådet indtil 31. december 1972 på forslag af Kommissionen efter forudgående obligatorisk konsultation undtagelsesvis tillade bilaterale forhandlinger mellem medlemsstaterne og visse tredjelande, for så vidt fællesskabsforhandlinger i henhold til artikel 113 i traktaten endnu ikke er mulige.

Denne artikel finder anvendelse, hvis en medlemsstat af særlige grunde mener, at den må optage forhandlinger med et tredjeland, for at der ikke skal opstå en afbrydelse i dens hidtidige traktatmæssige handelsforhold, inden den i Afsnit II nævnte fællesskabsordning er fuldstændig etableret.

Artikel 10

Konsultationerne i henhold til artikel 11:

i) omfatter en samordning, der sikrer den korrekte funktion og styrkelsen af det fælles marked, tager hensyn til medlemsstaternes retmæssige interesser angående såvel indførsel som udvikling af udførslen og bidrager til opstillingen af ensartede grundsætninger for en fælles handelspolitik over for de pågældende tredjelande;

ii) udstrækker sig især til alle grundlæggende bestemmelser, der vedrører handelen, i de påregnede aftaler;

iii) skal genoptages under forhandlingerne, hvis dette viser sig nødvendigt, især hvis den pågældende medlemsstat har til hensigt at fravige de ved konsultationerne opstillede retningslinjer;

iv) skal – med hensyn til punktene i), ii) og iii) – føre til resultater, som ved forhandlingerne tjener som retningslinjer for medlemsstaten.

Artikel 11

Konsultationerne i henhold til artikel 2 og 10 finder sted inden for rammerne af det udvalg, der er foreskrevet i rådsbeslutning af 9. oktober 1961 angående fremgangsmåden for konsultation ved forhandling af aftaler vedrørende handelsforbindelser mellem medlemslande og tredjelande og ved ændring i liberaliseringsniveauet over for tredjelande[1]).

Artikel 12

Rådet kan efter forslag fra Kommissionen med kvalificeret flertal bemyndige medlemsstaterne til at indlede forhandlingerne med de pågældende tredjelande på grundlag af de resultater, der er fremkommet inden for rammerne af den i artikel 10 nævnte fremgangsmåde.

Artikel 13

Efter afslutning af forhandlingerne meddeler den pågældende medlemsstat Kommissionen resultaterne og underretter de andre medlemsstater.

Såfremt ingen medlemsstat inden for en frist af fem hverdage efter meddelelsen til Kommissionen har fremført indvendinger mod den planlagte aftale hos Kommissionen og underrettet den pågældende medlemsstat om disse indvendinger, underretter Kommissionen omgående Rådet og de øvrige medlemsstater, for så vidt den ikke har nogen indvendinger.

Efter denne meddelelses fremkomst kan den pågældende aftale indgås.

I de øvrige tilfælde kan aftalen først indgås, når Rådet efter forslag fra Kommissionen med kvalificeret flertal har givet sin tilladelse.

Artikel 14

Denne beslutning finder anvendelse fra 1. januar 1970.

[1]) EFT nr. 71 af 4.11.1961, s. 1273/61.

Artikel 15

Bestemmelserne i rådsbeslutningen af 9. oktober 1961 angående fremgangsmåden for konsultation ved forhandling om aftaler vedrørende handelsforbindelser mellem medlemsstaterne og tredjelande ændres ved bestemmelserne i denne beslutning i det omfang, de er i modstrid hermed.

Artikel 16

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 16. december 1969.

På Rådets vegne

H. J. de KOSTER

Formand